

TAL TILL MENTOR VID ÅRSMÖTESMIDDAGEN DEN 1 OKTOBER 2008

(Per-Olof Hallqvists tal vid middagen på Thulehems restaurang)

Kära Vänner!

Vid våra sammankomster har mycket ljus med all rätt riktats mot *Mentor*. Men åtskillig strålgans bör också falla på Inga-Kari. Det blir rika tillfällen att särskilt hedra henne nästa år. Inga-Kari skulle då ha fyllt 100 år.

Mentor skulle i dag ha fyllt 105 år, något som han säkert inte hade sett fram emot.

Mentor, Du gudabenådade vän och vägledare!

Diktens Odysseus uppdrog åt *Mentor* att i hans frånvaro fostra sonen Telemachos - med någon hjälp av Athena.

Därefter har *Mentor* kommit att stå för en pålitlig vän, en god rådgivare, en gedigen lärare och - framför allt - en erfaren person med förmåga att i alla avseenden ta hand om ungdomar.

Mentor - du kunnige, du vise, du bildade!

Kunnig, vis och bildad - vad står det för?

Att ha kunskap är att veta något om något.
Men kunskap allena skapar ingen vishet.

Vishet eller visdom är kunskap och *erfarenhet*, kombinerad med förmågan att använda båda på ett förnuftigt sätt.

Bildning kan kanske bäst beskrivas som förmåga att sätta in omfattande faktakunskaper i ett större sammanhang och ursklja samband.

Gunnar Holmstedt besatt ovanligt rika kunskaper, stor vishet, en osedvanlig intellektuell kapacitet och var i ordets verkliga betydelse högt bildad.

Så var även flera av hans klasskamrater. Bland dem fanns vår Förenings hedersledamot, Bengt Hjelmqvist och min far, Henning Hallqvist.

Det finns i Sverige och globalt en ofattbar mängd gelikar i fråga om kunskap, vishet och bildning. Tidigare i dag har en framstående person varit på tapeten, nämligen Sture Linnér.

Vi möttes första gången, han och jag, på flygplatsen i Kairo den 30 oktober 1973. Som FNs höge representant i Egypten hälsade han sina landsmän, oss som utgjorde förtrupp i FN-bataljon 52.

Sture Linnér följde vårt arbete på nära håll, en alltid lika intresserad och hjälpsam rådgivare som generös och humoristisk värd.

På allra senaste tid har jag av en slump kommit att ägna mig åt något som ingen av mina läskamrater hos *Mentor* i sin vildaste fantasi hade kunnat föreställa sig - de gamla grekerna.

Det började med att jag på en bokrea fann en trilogi om Alexander den Store. Medan jag läste den, kom jag att tänka på en undanskuffad presentbok i bokhyllan. Det var Linnérs "Hellenismen", med

undertiteln " Från Alexander den Store till Augustus".

Den skriften gav mig värdefulla kunskaper om den kulturella bakgrunden under tiderna före, under och efter Alexanders fälttåg.

En tidningsrecension nyligen inspirerade mig att ägna mig åt en annan gammal grek, Herodotos.

Först läste jag "På resa med Herodotos" av den polske journalisten Ryszard Kapuscinski. Den följdes av den recenserade boken, " Herodotos, den förste globalisten", författad av just Sture Linnér.

Följaktligen har jag nu, sist i ordningen, kommit till originalet, Herodotos egen "Historia", en gedigen tegelsten. Linnér rekommenderar oss att läsa böckerna i just den ordningsföljden.

Alla tre skrifterna är högintressanta, fascinerande och synnerligen läsvärda - inte minst för de latinstudenter som en gång fann det svårt att hänga med i de klassiska turerna.

Herodotos föddes någon gång mellan 490 och 480 f Kr. Han och den något yngre Thukydidés, utpekade som de stora pionjärerna inom historieskrivningen.

När min far en sommar i slutet av 40-talet fick för sig att jag skulle ta studenten som privatist, gnuggade *Mentor* mig i bland annat filosofi.

Han berörde ämnen som skepticism, sofism, cynism, epikurism, stoicism och andra, som jag då inte begrep så värst mycket av. En del namn fastnade, sådana som Sofokles och Sokrates, Aristoteles, Diogenes, Epikuros, Euripides, Perikles och Platon.

Sture Linnér har i sina skrifter hjälpt mig att, sent omsider, sätta in namnen i deras rätta historiska och kulturella sammanhang. Och jag tänker som så: det var bra synd att *Mentor* aldrig fick tillfälle att träffa och samtala med Sture Linnér.

Dessa två genuina klassiker hade säkert kunnat språka och disputerat dagar och nätter, livligt gestikulerande till ackompanjering av glada skratt, med *Mentor* ivrigt hoppande upp och ner på sängen för att komma åt att gräva i sina bokhyllor, och livnärda på vårtbröd och rävgift, omedvetna om tidens flykt.

Tidigare idag hedrades Gunnar och Inga-Kari Holmstedt vid graven av en av mina klasskamrater från första klass i den lilla skolan på Södergatan, Lunds Privata Förberedande, också kallad Rönnsströmska.

Klasskamraten är Ninna Widstrand.

Vi två ber er att höja era bägare och skåla med oss för Inga-Kari och Gunnar Holmstedt och för Föreningen Mentors Elever.